

Henrettelsen ved Lindbakken i Hunndalen.

Et trist minne fra de første krigsdagene i distriktet.

Den første føling med «herrefolket»s metøder fikk vi her i distriktet den dagen Gjøvik ble inntatt av tyskerne i 1940, den 20. april. Det hadde dagen før vært en hard trefning ved Mustad i Vardal. Etter at de norske tropper var trukket nordover, samlet tyskerne sammen alle sivile som hadde søkt tilflukt i Vardal (bl. a. mange evakuerte fra Gjøvik), stillet dem opp i marsjkolonne, og med oppstrakte armer måtte de så marsjere i retning av Hunndalen. Ved Lindbakken ble det gjort holdt, og seks mann ble plukket ut og skutt i de øvriges påsyn. Det er overflødig å bemerke at «herrefolket» oppførte seg fullstendig som villdyr. Vi gjengir her en rapport som en av dem som var vitne til tildragelsen avgav til Norges Røde Kors' opplysningskontor:

— Min svoger og jeg ble tatt som sivil-fanger i Hunndalen, et stykke ovenfor der hvor henrettelsen fant sted. Vi var de siste fanger som ble tatt i denne transporten, men det var mange militære og sivile fanger som var tatt i Mustadroa og ved Haug kirke, hvor det hadde pågått slag. Det var i alt ca. 70 av hver, militære og sivile. Vi ble alle ved Lindbakken i Hunndalen visitert etter militæreffekter, og hos noen ble slike effekter funnet. Disse ble ved hjelp av en tolk (en norsk militærfange) bedt om å trekke ut av geledet med disse ord: «De som har vært med i dette slag (ved Mustad) og kledd seg sivilt, skal trekke over her.» Seks mann gikk ut, og det ble spurt om det ikke var flere, «da det er behov for ti mann». Det var ikke flere som meldte seg, og de seks ble — mens våpnene ble gjort i stand og befalingsmennene trakk pistoler — jaget bort til vegskråningen og deretter skutt. En mann ble det skutt flere skudd på, da han ikke falt med det samme. Han reiste ennå engang hodet opp og skrek, og en befalingsmann løp da borttil ham og skjøt ham i hodet med pistol.

Etter dette ble det opplyst, at slik vilde det gå med 10 og 10 norske sivile for hver tysk soldat som ble skutt av norske sivilister. Dette skulde vi som var vitne til henrettelsen «gå rundt og fortelle det norske folk». Vi ble deretter tatt med til Gjøvik, hvor vi ble innsatt som gisler i fire dager.